

Славутич. Тут відбулося виїзне засідання Комітету Парламентської Асамблеї Ради Європи з питань навколишнього середовища, регіонального планування і місцевих органів влади на чолі з його головою Жаном Бріаном. Європейські парламентарі відвідали Чорнобильську АЕС, ознайомились з життям міста енергетиків. Мотив приїзду поважних гостей — прагнення краще розібратись у проблемах, пов'язаних з ліквідацією наслідків Чорнобильської аварії в Україні, достроковим виведенням з експлуатації енергоблоків ЧАЕС, вирішенням подальшої долі міста Славутича. На засідання комітету були запрошені і виступили депутати Верховної Ради України, керівники ряду міністерств, відомств, міста Славутича і станції.

Клавірна зала культурно-інформаційного центру ЧАЕС все частіше перетворюється на місце політичних дискусій. Електронний рояль на сцені цього разу сусідив з синім прапором, засіяним дюжиною золотих зірочок. Подумалось, що Рада Європи затвердила цей прапор ще в 1955 році, а ми стали під нього зовсім недавно. За два десятиліття після прапора прийняли Гімн Європи. На подив гімном послужив фрагмент Дев'ятої симфонії Бетховена, аранжований фон Караяном.

Напругу політичної розмови не покладаш на білі аркуші клавіру. Щоб долучити читача до гострої, часом справді симфонічної, атмосфери зали, процитуємо виступ генерального директора ЧАЕС Сергія Парашина, якому європарламентарі задавали чимало запитань.

— У цій залі вже двічі проводились зустрічі експертів "великої сімки". Рішення приймаються і не виконуються, а ЧАЕС працює собі. Немає наказу зупинитись, бо бракує коштів. І немає наказу працювати далі, за межами 2000 року. Бо на це теж потрібні кошти. План перетворення об'єкта "Укриття" оцінили в 750 мільйонів доларів. Ця сума була погоджена "сімкою" і нами тут. А в Денвері пізніше сказали: "Буде 300 мільйонів". Ось де порушення логіки. Навіщо тоді

Європа допоможе? Дай Боже!

У клавірній залі — і без Караяна...

погоджувати? В такому разі треба заявити чесно: "Україно, дій сама!" На мій погляд, слід так ставити питання: "Узялись — зробимо". Або своєчасно сказати: "Не зробимо". Не можна обдурювати Чорнобильську АЕС багато разів. Це неморально, як неморальна сама аварія.

Якщо ЧАЕС буде зупинено, я хотів би, щоб це було зроблено найбезпечнішим у світі чином. Хочу, щоб і об'єкт "Укриття" теж був найбезпечніший. Це моє природне бажання. Адже я працюю на станції 20 років. Стільки, скільки працює сама станція...

Немало гострих проблем було порушено у виступах міністра екобезпеки України Юрія Костенка, голови Комісії Верховної Ради з чорнобильських питань

Володимира Яценка, Славутицького міського голови Володимира Удовиченка та інших.

Погляд членів Комісії ПАРЄ на розглянуті проблеми висловив у заключному слові пан Бріан.

— Хочу відзначити, що ми відіжджаємо з Чорнобиля з чесно сформованими бажанням і прагненням допомогти. Ми задіємо усі наші скромні засоби впливу і в Раді Європи, і в інших структурах. Адже всі ми — парламентарі своїх країн. Ми можемо захистити позиції, які нас цікавлять з приводу Чорнобиля, і мобілізувати уряди, суспільну думку на користь Чорнобиля.

Час слів минув, треба починати діяти. І справа не тільки в тому, що бракує коштів. Бракує ще чогось. Які операції провадяться на біржах, які мільярди обертаються! І, мабуть, можна було б знайти кошти для вирішення проблеми Чорнобиля. Бо вона зачіпає все людство, а не тільки Україну, не тільки Європу. Все людство має бути відповідальним за Чорнобиль.

Дякую за те, що присутні, сподіваюсь, зрозуміли, наскільки ми, парламентарі, схвильовані. Багато чого тепер прояснилось...

Клавірна зала збереже ці слова. Її музична пам'ять не коротка.

